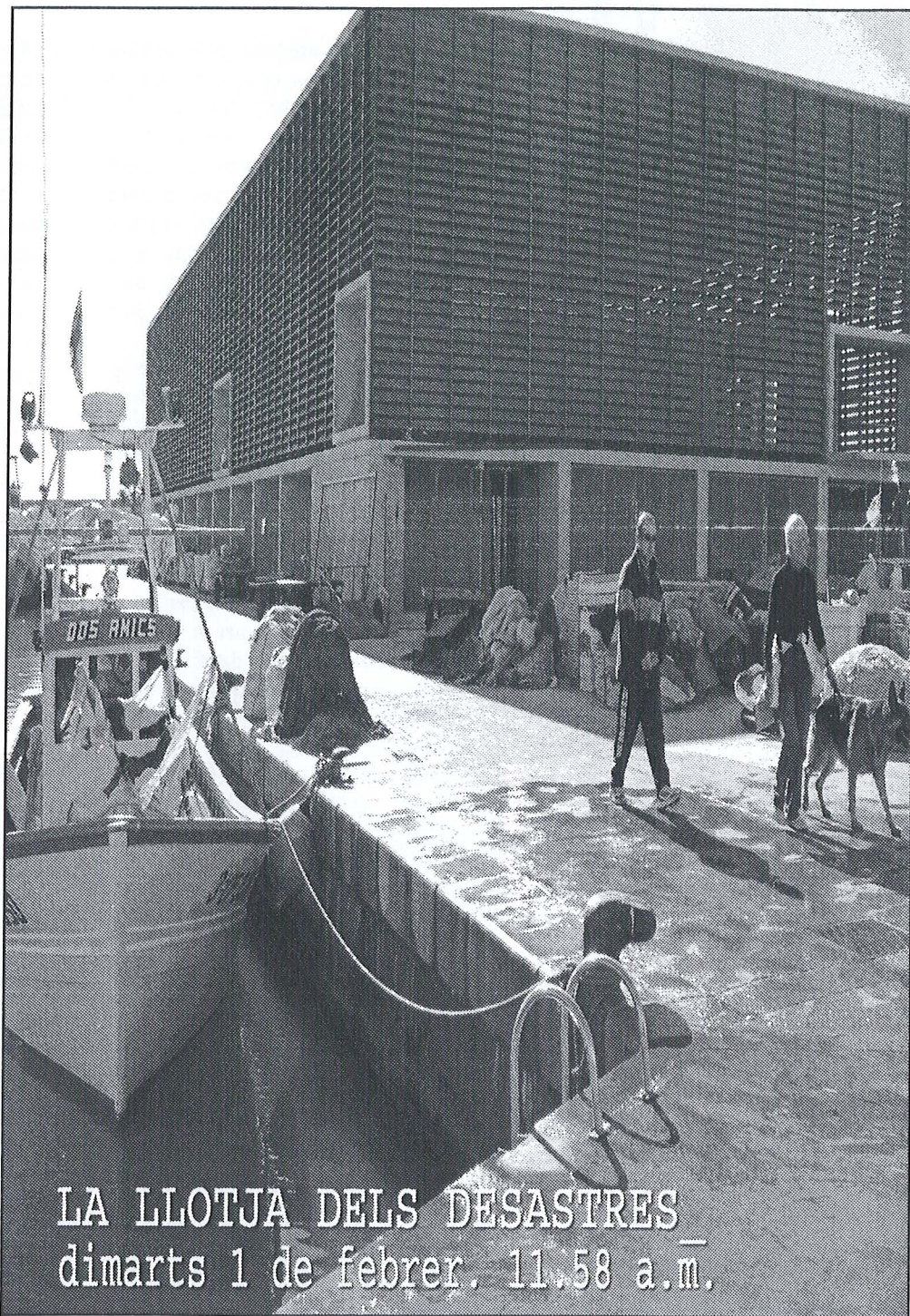

la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 4 de febrer de 2005 • Núm. 470 • Any X • 0.75 Euros

METEOROLOGIA: Els efectes de les gelades causen pèrdues milionàries segons La Unió

LA LLOTJA DELS DESASTRES
dimarts 1 de febrer. 11.58 a.m.

El CD Benicarló goleja
amb contundència al
Segorbe (5-0)

La Veu comença un nou
col·leccionable sobre
l'Univers Fallero

470

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

Fins i tot Jaime Mundo reconeix la negligència i deficiències de la nova Llotja Municipal construïda per la Generalitat

EL TEMA

Les deficiències en la construcció de la Llotja fan que quan plou, entre l'aigua a l'interior

REFERÈNDUM

Esquerra Republicana celebra el primer acte de campanya pel 'No' a la constitució Europea a Benicarló

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

L'Indret Peníscola de handbol torna a perdre i el CD Benicarló goleja al Municipal de la Carxofa al Sogorg per cinc gols a zero

La 'nova' Barraca

És la primera vegada que sentim Mundo dir que les coses no s'han fet bé. Però veient la gran quantitat de coses mal fetes i els retards soferts i, tenint en compte, que això no ha estat passant només durant dos dies, sinó tot el contrari, durant molt de temps, és evident que també hi ha hagut negligència, deixadesa o, com se li vulga dir, per part de l'administració pública.

Ara, encara que surta Mundo dient que no s'obrirà la llotja fins que estiga acabada i ben acabada, no ens serveix de molt. Tres anys de retard li haurien de semblar suficients per exigir responsabilitats a qui ha realitzat les obres d'aquesta manera tant nefasta i, per assumir

ell, i tots els polítics de la seua corda, la mínima responsabilitat (la màxima és utòpic demanar-ho), de sortir a la "palestra" i entonar el "mea culpa" clarament.

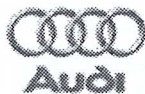
Com ja sabem que el que farà no passarà de les seues "pequenyas palabres", almenys que tinga la valentia de dir-li al President de la Diputació, que NO se'n burle dels benicarlandos, com va fer quan va afirmar, amb autobombo i complaença, en el congrés provincial del seu partit que "la llotja és l'obra emblemàtica de la ciutat". La que teníem, si l'haguérem conservat ho hagués pogut ser, era part de la nostra història recent. La d'ara, no.

PANISSOLA 1: Per a la regidora de medi ambient, Maria Teresa Traver, per no donar prou difusió a la plantada d'arbres en la diada de l'arbre. N'érem ben poquets. Què farem de les samarretes? Els entrepanes ja s'han florit? Llàstima de diners! Tot ho fem igual. Com el Casal de la Carxofa, que la gent es va enterar quan ja l'havien tancat.

PANISSOLA 2: Per a el megaregidor, en aquest cas d'obres i "cervells", Paco Flos, ja que pareix que no se n'ha adonat que ja estem en falles. Tots els dissabtes i diumenges hi ha presentacions i els falleros, no massa polits, per cert, s'ho deixen tot brut de coets i traques. Sr. Flos, molta gent encara sortim a passejar i la zona de l'auditori fa pena.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Una Llotja amb greus deficiències

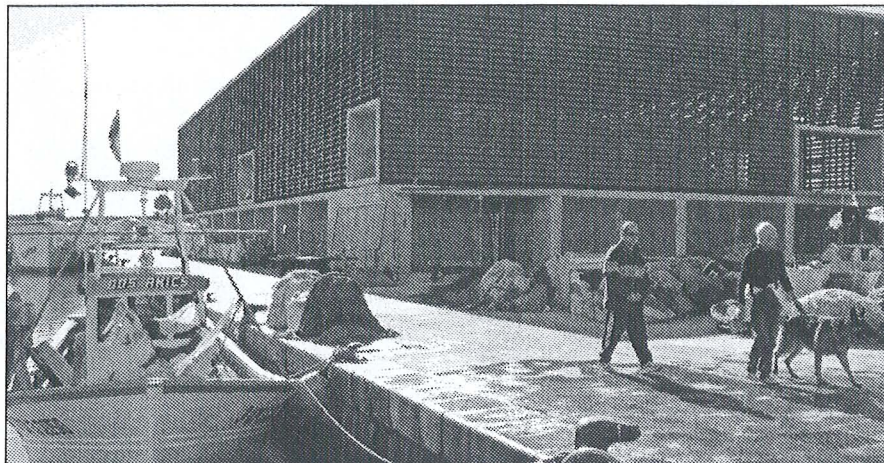
Jaime Mundo reconeix greus deficiències en els tancaments exteriors de la llotja que podria haver-la deixat al marge de la Llei

text REDACCIÓ

Tancaments exteriors que no tanquen, portes que no aïllen i finestres que permeten l'entrada de pluja en l'interior de l'edifici. Aquesta és la situació actual de la nova llotja que s'està construint en el port, segons ha desvetllat Jaime Mundo, alcalde de Benicarló. Mundo ha explicat que en l'última visita que va girar a l'edifici en el mes de setembre Pedro Marco, secretari autonòmic d'Infraestructures, es va considerar que "els acabats no eren els adequats perquè l'obra es donés per acabada".

El primer edil va exposar davant el Ple municipal que es va celebrar dilluns passat a la nit, donant resposta a una pregunta del Bloc per Benicarló, que "els cristalls només arribaven a una determinada altura i quan plou, segons d'on ve el vent, l'aigua entra dintre de la llotja". D'altra banda, les portes dels tancaments exteriors "estaven totes obertes, amb reixes però sense tancaments" que provocaven "problemes de canvis de temperatura importants dintre de la llotja". Després d'analitzar la situació en la qual es trobava l'obra, segons va explicar Mundo, es va requerir als directors d'obra perquè subsanaren els errors que s'havien detectat. "Van dir que ja havien fet el seu treball i que no feien cap reforma", va exposar Mundo, i es va decidir "donar per conclosa la contractació dels directors d'obra".

En aquest moment, la Conselleria d'Infraestructures va començar la redacció d'un projecte de millores de les obres de la llotja, que inclouen "el tancament correcte de la sala de subhastes, el canvi de les portes exteriors i aixecar a

més altura el acristalamiento exterior per a impedir l'entrada d'aigua de pluja a segons quines zones de l'edifici". L'alcalde de Benicarló va informar davant el Ple que "el projecte de millora s'està redactant de manera conjunta amb la cofradia de pescadors" que és qui té adjudicada l'explotació de la llotja "perquè quan es lliure l'obra definitivament no hagen problemes amb

els usuaris". En aquest sentit, es va referir que el canvi d'ubicació de la fàbrica de gel, situada en el projecte original en l'ala oest de l'edifici, prop dels habitatges del passeig, va provocar "problemes amb els primers directors d'obra", una situació que es pretén evitar

donant participació en la redacció del projecte a la cofradia de pescadors.

Mundo ha manifestat que "a la fi de febrer s'acabarà la redacció del projecte de millores de l'edifici de la llotja" després d'això "les obres s'acabaran com més aviat millor". El primer edil ha assegurat que "la llotja no s'obrirà fins a que no s'acabe i quan s'acabe, ha d'estar amb totes les garanties".

LA HISTÒRIA D'UN RETARD DE QÜASI TRES ANYS

La història de la construcció de la nova llotja de Benicarló arrenca a l'abril del 2.002 quan el llavors President de la Generalitat Valenciana, Eduardo Zaplana, va posar la primera pedra de l'edifici. La nova llotja devia substituir a l'edifici aflagit per aluminosi que els pescadors utilitzaven des de 1.948. L'enderrocament de l'edificació, no obstant això, no es produiria fins a setembre d'aquest any. Des de llavors, la cofradia de pescadors utilitza per a realitzar la subhasta diària de peix un barracot metàl·lic que es va instal·lar en el port ja que, segons va declarar Juan Ferrer en aquells moments "les obres tenen un termini d'execució de quinze mesos", és a dir, deurien haver estat acabades al desembre del 2.003.

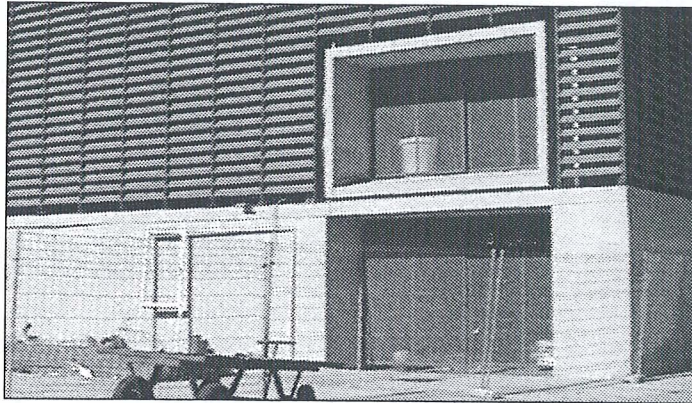
La 'nova' Llotja no convenç

ve de la pàgina anterior

Amb un pressupost inicial de 2.359.730 euros, la construcció de la nova llotja no va poder començar amb pitjor peu: el primer retard es produïa a causa del abandó de l'empresa que va assolir l'adjudicació del projecte. Al juliol de l'any passat, es col·locaven les bigues de tancament superior i començaven els retards en l'execució del projecte, davant la desesperació de la cofradia de pescadors, que veia com el termini marcat inicialment de quinze mesos per a la finalització de les obres, s'anava retardant considerablement. A principis del mes de març de l'any passat, Juan Ferrer, director general de

Ports, declarava que les modificacions que s'havien hagut de realitzar al projecte original havien encarit l'obra en tres-cents mil euros. Els problemes que s'havien detectat en aquells moments eren els referents a assegurar la durabilitat dels materials d'obra que s'estaven emprant en

l'ambient marí agressiu en el qual està encalçada la llotja. En aquest sentit, al formigó se li van haver d'afegir additius i el suport projectat inicialment per a les plaques ceràmiques del tancament exterior, va haver de ser substituït per un altre de plaques galvanitzades. Al juliol del mateix any, Ferrer anuncia que la

l'lotja estaria acabada al setembre i que el nou retard es devia, en aquesta ocasió als transformadors elèctrics que "una vegada instal·lats en l'edifici, han necessitat una sèrie de millores".

En el mes de setembre, amb l'obra sense acabar, era Pedro Marco,

secretari autonòmic d'Infraestructures qui visitava la llotja. Marco assegurava que "han sorgit petits problemes amb els acabats i rematades d'obra que no tenen massa importància". Són els acabats i rematades als quals Jaime Mundo, alcalde de Benicarló, va al·ludir en la seva resposta davant el Ple. Uns

detalls sense importància que estan obligant als pescadors benicarlondos a treballar des de fa gairebé tres anys en un barracot metàl·lic a l'espera que concloguen les obres de la nova llotja.

Mentre, el president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, es permet el luxe de proclamar en el congrés

provincial del Partit Popular celebrat al desembre, que la llotja de Benicarló és l'obra emblemàtica de la ciutat. Serà per això que s'està posant tanta obstinació en la finalització de l'obra?

Pèrdues de 49 milions per les gelades

text NATÀLIA SANZ

La Unió-COAG estima, en una primera valoració inicial i mancant veure la posterior evolució dels cultius, en una quantitat de 49 milions d'euros les pèrdues ocasionades en el camp de la província de Castelló per efecte dels danys directes de les gelades dels últims dies.

A aquesta quantitat es deuria sumar la pèrdua de jornals relacionats amb el treball en el camp. El cultiu més afectat per les gelades ha estat el dels cítrics amb més d'un 50% de danys i unes pèrdues de més de

32,2 milions d'euros. Un altre dels cultius afectats és el de les hortalisses amb un grau d'incidència mig de més del 80% i unes pèrdues de 7,2 milions d'euros.

Els danys estan provocats per una banda per la pèrdua de producció i, per l'altra per la pèrdua de la pròpia planta, la qual cosa comportarà la seva arrencada i la replantació posterior. Els cultius més afectats són la carxofa, patata, tomàquet d'hivernacle, enciam, fava verda, entre d'altres. Pel que es refereix a la fruita ha hagut una afectació superior al 90% en les varietats primerenques de préssec, albercoc

i nespra, actualment en estat de botó floral o rovells, que han provocat unes pèrdues de 9,6 milions d'euros. Joan Brusca, secretari general de La Unió-COAG, ha dit que "es tracta de les gelades més importants que ha patit el camp castellanenc des de les que van tenir lloc l'any 1985 i, per tant, es requereix la màxima urgència tant per part de la Generalitat com del Govern central, per a adoptar mesures que pal·lien la important pèrdua de renda dels llauradors".

Les gelades no poden amb la carxofa

text NATÀLIA SANZ

La cooperativa de Benicarló continua comercialitzant carxofes sota la denominació d'origen 'Carxofa de Benicarló' gràcies a la previsió que es va realitzar la setmana passada, abans que es produïren les gelades. Els llauradors benicarlandos, entre el dilluns i dimecres passats, van collir "el 20% de la producció de carxofa", explica Sebastián Torres, cap de vendes de Benihort. El producte va ser traslladat a les cambres frigorífiques de la cooperativa la qual cosa ha permès que només es perdés, a causa de les gelades que es van produir el dijous i el divendres, el vuitanta per cent de la producció total que per a aquestes dates s'havia calculat. Torres assenyala que les baixes tempera-

tures "només es poden comparar a les gelades que es van produir en el 85" i que la previsió ha permès que no es perdés tota la producció que es comercialitza sota la denominació d'origen. A més, ha destacat que "el fred no ha afectat a la mata productora" i que la carxofa pot continuar comercialitzant-se per al consum perquè les gelades han afectat únicament a les fulles exteriors. No obstant això, aquestes carxofes no sortiran al mercat amb el segell de qualitat de la denominació d'origen, que Torres calcula que es pot recuperar "en dos o tres setmanes si no hi ha noves gelades". Serà a partir d'aquest moment quan es puguin establir les pèrdues que per a la carxofa han suposat les gelades de la passada setmana.

LES FALLES PARALITZEN L'ACTIVITAT CULTURAL

El regidor de Cultura de Benicarló ha reconegut que les presentacions falleres, que es porten a terme en l'Auditori Municipal, impedeixen la programació d'actes culturals en l'edifici i obliguen a paralitzar la programació fins al mes de març. Francisco Flos ha explicat que "l'Auditori està ocupat fins a març per les Falles, que paralitzen l'activitat cultural" i ha lamentat que "allí no podem programar res fins a març". En aquest sentit, ha anunciat que el cicle de cinema que s'està programant per al mes de febrer haurà de realitzar-se en el saló d'actes del col·legi La Salle, sent aquest l'únic esdeveniment cultural amb el qual contarà la ciutat fins a Falles.

AMPLIACIÓ DE LA BIBLIOTECA MUNICIPAL

L'ajuntament de Benicarló ja és propietari de l'edifici annex a la Biblioteca Municipal, que abans ocupava una notaria. La compra, que ha suposat una inversió de dos-cents setanta mil euros, per-

Breus

metrà l'ampliació de les instal·lacions, que arribaran als 750 metres quadrats de superfície. A més d'ampliar les sales de lectura i d'estudi, es crearà, segons ha anunciat Flos, una sala on s'albergaran les col·leccions de dvds i cds que fins al moment no estaven a l'abast dels usuaris, l'ampliació de l'hemeroteca i la creació de cabines d'audiació. L'ampliació obligarà a la remodelació dels dos edificis, que s'uniran interiorment, alhora que s'adaptaran a la normativa vigent d'edificis accessibles.

FÒRUM DE PARTICIPACIÓ

Uns cinquanta veïns es van donar cita dilluns en el saló de plens de l'ajuntament de Benicarló per a assistir a la primera de les reunions de constitució del Fòrum de Participació Ciutadana. Els assistents, ciutadans anònims o membres d'associacions de la localitat, van conèixer de primera mà els objectius que es persegueixen amb la creació del Fòrum. En

aquest sentit, els tècnics de l'empresa encarregada de posar en marxa l'Agenda 21 en el municipi, van explicar que "el fòrum s'articula per a tenir una visió real del municipi" i que "és l'òrgan més ampli de debat, participació i assessorament de totes les actuacions que afecten al conjunt de la ciutat". Els interessats a participar tindran l'oportunitat d'inscriure's fins al 20 de març, amb la qual cosa es vol donar la màxima difusió del projecte entre la ciutadania. Els interessats es poden dirigir a la regidoria de Medi Ambient, directament des de la pàgina web de l'ajuntament o bé cridant al telèfon gratuït 800 40 40 40

PONT AL BARRANQUET

Les obres de substitució del pont del Barranquet al seu pas per l'avinguda Papa Lluna no tenen encara data de començament. Jaime Mundo, alcalde de Benicarló, ha detallat els tràmits administratius que ha hagut de seguir el projecte després de l'adjudicació de les obres a l'empresa Consomar. Les obres començaran aviat, segons Mundo.

Qüestió de forma

text EL SAMARUC

El samaruc està confós. En poc més d'un mes està tenint l'oportunitat de presenciar quatre esdeveniments tan geogràficament separats entre ells com pragmàticament propers.

El primer, i més llunyà, són les eleccions democràtiques a l'Iraq, democràtiques segons una il·luminada interpretació d'aquest concepte capaç de barrejar ocupació, sang, misèria, mort i llibertat i no perdre la vergonya. Unes eleccions que, al samaruc, urnes incloses, li pareixen tan conduïdes com els referèndums en els temps, -gràcies, Ferran Torrent-del pollastre preconstitucional.

Més prop hi és el referèndum sobre la Constitució europea. Disfressat de consulta popular, només li dona, al samaruc, l'opció de triar entre dos extrems. I això que, com diuen, els extrems no porten res de bo. La bestiola, que intueix que la realitat és molt més complexa que la dicotomia

propugnada, i que té ganes de participar, s'ha de conformar amb una tria de simplicitat extrema, quasi infantil: blanc o negre, sense matisos. Descontenta, es pregunta inútilment, perquè no li han de permetre, almenys, escollir entre quatre o cinc propostes de Constitució diferents. Tan difícil és per al Poder fer-ho? O, és que pensa que la seua condició animal l'incapacita per fer una elecció més elaborada? El samaruc, malpensat que s'està fent, s'olora que està davant d'un parany: si tria sí, s'haurà d'engolir tot el que li donen en nom de la Constitució europea i callar; si tria no, s'haurà d'engolir tot el que li donen en nom de la inexistent Constitució europea i callar; si no tria, a engolir i callar. Així doncs, en aquests embolics mentals està que no sap quina postura adoptar, si més no, per engolir millor

El tercer és el debat del pla Ibarretxe. Sorprenent manera d'entendre el terme debat quan el

resultat està decidit anticipadament i és prohibeix l'intercanvi d'argumentacions i opinions. El samaruc, pobret, cavil·la què serà la publicitat.

L'últim, en l'àmbit local, és la inauguració del Fòrum de Participació Ciutadana on el samaruc hauria de poder dir la seua. I dir-la, possiblement, puga dir-la però que l'escolten són figures d'un altre paner. El samaruc, descregut per les circumstàncies, no acaba de vore clar una iniciativa com aquesta abandonada per grup més propens a la cabotada que a escoltar a la gent. Un grup, això sí, escollit, com els de lluny, democràticament.

I és que, el samaruc, últimament no és capaç de trobar-li el fons a quasi res i es veu envoltat d'un món d'il·lusions -com el del presumpte-. Quines coses.

ERC: "Un altra Europa és possible"

text REDACCIÓ

El dissabte passat, al casal municipal, ERC, en veu d'Agustí Cerdà, va mostrar al assistents la visió que aquesta formació política té sobre Europa i la constitució que votarem, o millor dit, donarem el vot de confiança, aquest mateix més.

Agustí Cerdà en una breu i clara intervenció va justificar el NO que aquesta força proposa al referèndum i va aclarir la idea que ells defenen d'Europa.

Per una banda demanen un

Europa dels pobles front a una Europa dels estats, l'Europa social front a l'Europa de les multinacionals.

També demanava el NO a l'Europa que obliga a millorar les capacitats militars dels estats, a l'Europa que no reconeix la nostra llengua, que no reconeix les nacions sense estat, que encara reconeix menys drets que la Constitució Espanyola, ...

El NO que proposa ERC no és un NO a Europa, és un NO a aquesta constitució.

Per a Esquerra Republicana de Catalunya: Una altra Europa és possible.

Per a llegir l'Espill

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ANNA ISABEL PEIRATS. Una aproximació a l'Espill de Jaume Roig. Edicions Bromera. Alzira. 2004.

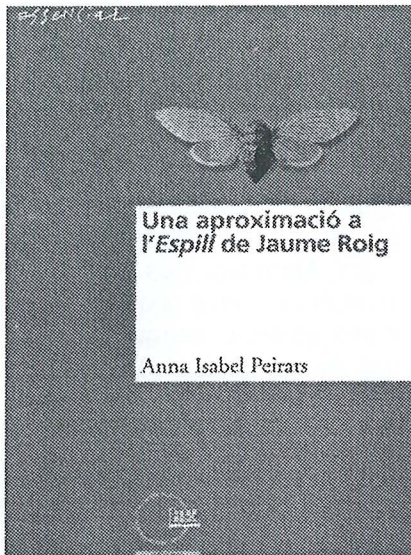
Endinsar-se en la lectura dels clàssics suposa sempre un grau de dificultat elevat per al lector que no compti amb una formació especialitzada per a conèixer les claus de l'època i de l'obra. Aquest llibre de la doctora Anna Isabel Peirats pot pal·liar aquesta situació pel que respecta al llibre de Jaume Roig.

El llibre s'enceta amb unes dades biogràfiques de l'autor, una persona d'un reconegut prestigi social a la València del seu temps, probablement va estudiar medicina a la Sorbona de París, va ser designat "examinador de metges" i va ser metge de la reina Maria, esposa del rei Alfons el Magnànim. Els capítols inicials continuen amb informacions sobre la datació de l'obra, la forma de versificació, els diversos títols sota els quals s'ha publicat, l'estructura i l'argument general.

El capítol tercer és el més llarg i fa referència al propòsit de l'autor de l'Espill, que segons A.I. Peirats presenta un binomi antitètic moralitat/comicitat. Pel que fa a la moralitat, l'obra adquireix la forma de sermó, seguint el to de la prosa didàctica del segle XV, amb la finalitat de donar exemple i escarmentar del que suposa l'amor femení. Però en el vessant oposat l'obra té un component de

comicitat, un humor portat a límits desmesurats i fins i tot grollers, en aquesta part Roig es fa servir de diversos recursos, els enganys de les dones, la sàtira anticlerical, l'humor negre, els insults, l'eroticisme i l'escatologia.

Aquesta doble vessant també apareix en el capítol que parla de la pre-

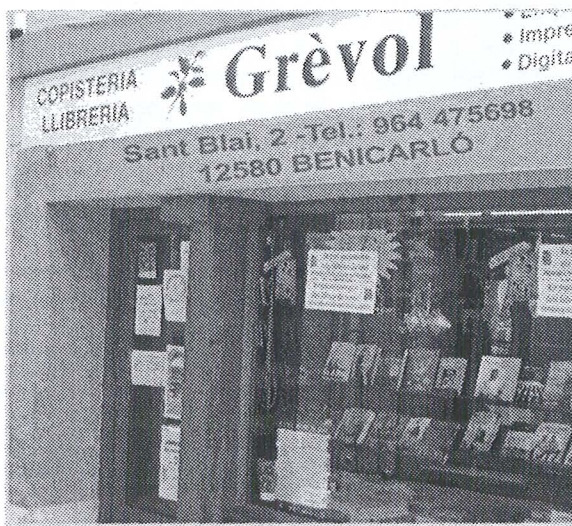
sència de la medicina en l'obra, medicina i teologia són dos elements que es complementen en els tractats medievals. Per a tenir salut vertadera s'havien de seguir els remeis terapèutics indicats pels metges, però també la medicina vera, divina, per assolir la salut interior. La medicina per excel·lència és la que resulta de l'harmonia entre la del cos i la de l'ànima.

A l'estudi de l'antifeminisme i l'immaculisme en l'Espill es dedica un altre capítol. L'antifeminisme, ens diu l'autora, ja és present en l'antiguitat tant a la religió com a la literatura, ja en el llibre del Gènesi es presenta la dona creada a partir de l'home, i com aquest cau en pecat per la seva causa. Pel que fa al debat que hi havia en el seu temps respecte a l'immaculisme de la Mare de Déu, Jaume Roig es situa al costat d'aquells que defensaven el dogma immaculista, ja que de totes les successores d'Eva, només la Mare de Déu i la seva dona eren les úniques que no tenien defectes.

En el capítol dedicat a l'estudi de l'estil A.I. Peirats conclou que en l'Espill hi ha una clara voluntat estilística, amb la finalitat de presentar l'obra de la forma més original possible i dels recursos dels quals se serveix són sobretot, l'ús de l'adynaton i la metàfora.

Finalment l'autora d'aquest estudi conclou que l'Espill presenta moltes contraposicions, amb la qual cosa és difícil respondre de manera categòrica a si Jaume Roig volia fer un sermó o una paròdia, per tant cal deixar la porta oberta a una diversitat de lectures.

El llibre compleix perfectament les expectatives que anuncia el seu títol, és una aproximació molt completa a un dels nostres clàssics, un material ideal per a professors i alumnes de batxillerat i estudiants dels primers cursos universitaris.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Història breu de dos premiats

text SUSANNA ANGLÉS

Pasqual Mas i Usó, premi Ulises amb *Diva* i José Martínez Ros, premio Adonais de poesia amb *La Enfermedad*.

La segona setmana d'aquest darrer mes de desembre llegia dues notícies, dins de l'àmbit literari, que eren grates. Pasqual Mas i Usó, reconegut escriptor amb la nostra llengua, aconseguia el Premi Ulises amb la novel·la *Diva* que edita Tàndem. A més, dins el món de la poesia, en José Martínez aconseguia amb *La Enfermedad* el Premio Adonais. Aquesta obra l'edita Rialp.

El primer, com he deixat entreveure, és un escriptor ja consagrat que combina treball i estones de

cultiu de la literatura....el segon és un jove valor de Cartagena que cultiva poesia i novel·la i que l'any passat va disfrutar d'una beca, la de la Fundació Antonio Gala, -- que consisteix amb una estada d'un any a Còrdova on els artistes i escriptors desenvolupen el seu negoci artístic--. Ara compagina, a Madrid, l'escriptura amb els estudis d'història medieval.

Literatura, des de plomes d'escriptors, gairebé desconeguts i als quals pensem apropar-nos, tot i que sigui breument, d'ara en endavant si pensen en seguir llegint aquesta columna.

En Martínez Ros defineix la seua obra "com a poesia amorosa d'una extensió normal per a allò que és un llibret de poesia, uns trenta poemes, si fa o no fa..."

Pasqual Mas i Usó, ja és un dels escriptors més consagrats i la seua presència, dins el món de les lletres és, ja, una ferma realitat. En un futur se l'estudiarà als instituts....Ha cultivat novel·la, relat i, també, la dramàtica amb el teatre. Fet, aquest últim, que no és gens habitual....A aquest fill d'Almassora, tot i això, encara li ha quedat temps per a fer del seu estudi de la filologia quelcom més que explicar-la als seus alumnes. Així, com a filòleg, ha escrit, i publicat, nombrosos estudis sobre la nostra literatura barroca, Max Aub o Antonio Muñoz Molina.

Com si això no siguera prou, ara, en l'actualitat és, a més de professor d'institut a Almassora, columnista del periòdic Heraldo.

Dia de la Pau al CP Catalán

Seguint la tradició començada l'any 1992, el C P Mestre Francesc Catalán el passat divendres 30 de gener vam celebrar el Dia Internacional de la No Violència, diada instaurada que el pedagog i pacifista Llorenç Vidal en commemoració de la mort de Mahatma Gandhi.

Durant tota la setmana els alumnes per nivells vam tractar el tema dels efectes del Tsunami al Sud est asiàtic. Dijous 27 i divendres 28 algunes mares van vindre a l'escola per fer un taller d'elaboració de dolços interculturals, la nostra aula fam fer boraines

Divendres 28 a primera hora del matí tots els alumnes i mestres ens vam penjar un Pin commemoratiu d'aquesta diada amb el Colom de la Pau,. A les tres entre mestres, mares

i alumnes es va muntar l'exposició de dolços interculturals fets per les famílies representades en la nostra escola, així hi havia dolços i menjars d'Àfrica, de Sud-americà, d'Europa i també de diferents autonomies espanyoles i una mare va fer té a l'estil magrebí.

A partir de les 3'30 per nivells els alumnes abans d'entrar al menjador per vore la gran quantitat de dolços que s'havien fet vam anar dipositant voluntàriament en un sobret diners que es lliuraran a una ONG que treballa en l'ajuda als damnificats del Tsunami.

Posteriorment sis alumnes de cinquè i sisè van fer la lectura del "Manifest per la Pau" que havíem elaborat entre tots els alumnes de sisè. A continuació el grup de flautes

dolces de l'escola va interpretar el "Cant a la joia" de Beethoven i seguidament xiquets i xiquetes de cada classe van anar alliberant els coloms (cedits com anys anteriors per l'Associació Colombòfila Benicarlanda), simbolitzant el desig de tota la nostra escolaper tal que la Pau siga prompte una realitat a tot el Món.

Després tots els alumnes vam anar passat pel menjador per triar uns quants dolços i per a concloure l'acte es va obrir aquesta degustació a totes les mares i pares que hi val voler entrar a tastar les meravelles gastronòmiques que les persones fem arreu del Món i a l'entrar també van fer la seua aportació per ajudar als damnificats del Sud est asiàtic.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BUR
 MUSSOL, CARLES
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
 Fotografies/ NATALIA

Les crosses dels regidors

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Es veu que li volen fer la competència al super-regidor Flos i ara també tenim mega-regidora, la senyora Traver. Aquestes dues persones aglutinen elles soles més delegacions que quasi la resta de regidors junts. I així ens va.

Així com al primer, amb tanta delegació, li faltava una crossa per assabentar-se del que passa a la ciutat i va trobar Pepito el Polero per saber les coses, a la segona, com que no podia ser menys i, com tenia tanta feina amb les dos noves regidories, també se n'ha buscat una. Una empresa privada.

La qüestió és més seriosa del que pareix. Tots recordareu, si no ja ho faré jo, a aquesta senyora li van caure, literalment (pel que he vist com s'ha desempallegat d'elles), dos regidories noves quan el BLOC va fer l'espantada, de les quals sembla no en té (de les altres, que ja tenia, també sembla que tampoc), ni la més remota idea de com fer-les rutllar.

Medi Ambient i Participació Ciudadana privatitzades. És la primera vegada que veig privatitzades dos regidories i damunt fent-les funcionar com un tot. No és pot demanar més. Com deien vostès, això és eficiència. Quan un no té ni "pajotera" idea de com fer anar les

coses, que millor solució que fer que vingui una empresa i ens faci la feina. Endavant amb la incompetència!

Però bé, encara així, calia veure com es faria. Dilluns passat va ser el dia i, després d'assabentar-me amb fruïció de l'explicació de l'experiment que representava la fusió de l'Agenda 21 i la participació ciutadana, feta per l'empresa adjudicatària de portar-la a termini, em vaig quedar com estava. Tenint sota el braç totes les seues reflexions sobre la qüestió, aparegudes en el número passat, la senyoreta en qüestió que va parlar de tot aquest "mejunge", no m'ha llevat ni un dels dubtes que tenia. A més, em va donar la sensació que qui va fer l'exposició tampoc sabia molt com lligar aquest allioli. Haguera estat bé que la nova megaregidora de la carxofa hagués donat la seua opinió. Es veu que no estava preparada per a tal esforç.

Suposo que l'empresa, amb més seny que menys, va pensar, segurament després d'haver-la escoltat quan va presentar l'adjudicació-fusió-privatització de les regidories, que millor ... en fi, que no parlara.

A la fi, igual que abans. Sense solució i pagant el beure. Hi ha coses que no funcionen, ni amb crosses. Amb això em fico al costat del super-regidor Flos, com Pepito el Polero no en tenim cap!

Per cert, no podia deixar de fer la meua reflexió. Me n'he fet un fart de riure en veure la imatge del seu setmanari (l'única que ha sortit amb aquesta qüestió, no sé per què serà, ben expressiva), sobre la cantada del sopar de la carxofa. Mira que servir un vi, al Sopar de Gala de la Carxofa, que fica expressament, que no va amb carxofa?

Personalment m'agrada el vi, i alguna cosa he escoltat que aquesta beguda de déus, no lliga, massa, amb la nostra exquisida carxofa. Però, no calia ser tan explícit!

No és que pense que aquesta regidora ho fes volent (no crec que arribe a tant), però sent la regidora de Turisme i Agricultura, no haguera estat més bé, una millor coordinació entre ella i el restaurant (que també deixem-lo anar amb l'elecció de la botella), per a estalviar-se el ridícul posterior? En fi, cadascú a casa seua fa el que vol! Igual ara, també s'està buscant una altra empresa, però per ... al protocol!

A veure si a partir d'ara es fica de moda la qüestió de les crosses i a la resta de regidors els pega per implantar-les. Ben pensat, seria una manera de ... diluir les responsabilitats? O seria ... mal pensat?

envia'ns les teues cartes, notícies, fotografies,
comunicats i opinions abans de dimecres a:
laveudebenicarlo@eresmas.com

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

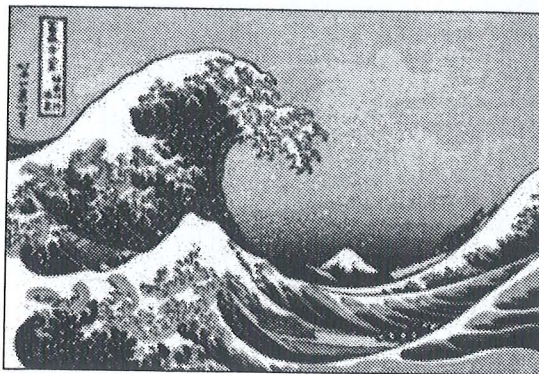
El tsunami de l'Índic, la catàstrofe global (2)

Un terratrèmol, una tempesta, un tsunami o una erupció volcànica són fenòmens naturals de caire geològic o meteorològic. Esdevenen catàstrofes quan produeixen grans danys humans o econòmics. Fins la dècada dels noranta, es cercava millorar la resposta posterior a la catàstrofe: plans d'evacuació, reconstrucció o ajuda humanitària. El Decenni Internacional per a la Reducció dels Desastres Naturals

1990-2000, promogut per l'ONU, canvia la prioritat de la planificació de les emergències a la reducció de riscos. Definim risc d'un fenomen natural a la probabilitat que provoqui pèrdues humanes o econòmiques en un temps concret. La catàstrofe, que succeeix de forma puntual i sobtada, és el producte del risc, i aquest és un procés sempre present que podem modificar. L'anàlisi de riscos comprèn l'estudi dels factors condicionants i l'establiment de plans de predicció i prevenció que els redueixen. Els factors d'un risc són la perillositat, exposició i vulnerabilitat. La perillositat és la freqüència d'un fenomen natural -sisme, tsunami, riuada...- amb una intensitat donada. L'exposició comprèn les persones o els bens econòmics que poden sofrir-lo. La vulnerabilitat és el percentatge de població o bens exposats que seran destruïts per l'esdeveniment catastròfic; hom coneix que un mateix terratrèmol a l'Iran causa més víctimes que al Japó o Califòrnia. Per a entendre la catàstrofe del tsunami de l'Índic, l'analitzarem com un risc.

Un tsunami és una onada, o sèrie d'onades, que es produeixen quan una massa d'aigua es desplaçada verticalment de forma sobtada. Generalment, els tsunamis no es noten a alta mar, on són xicotetes, pels vaixells, ni veure's des d'un avió que el sobrevoli. En canvi, quan arriben a la costa, formen onades que poden ultrapassar els 50 metres d'altura. En japonès, "tsu" vol dir port o badia i "nami" onada, tsunami serà onada de port o de badia, no d'alta mar.

El 96% dels tsunamis s'originen per sismes submarins, un 3% per erupcions volcàniques submarines i un 0,8% per esllavissades del talús continental. Col·lisions de grans cossos extraterrestres, corrents de lava continental i, fins i tot, grans explosions nuclears són causes menys freqüents. No tots els sismes originen tsunamis, han de superar la magnitud 7 de l'escala de Richter -terratrèmols molt forts-, amb el hipocentre a menys de 50 km de profunditat -punt d'origen del sisme- i un desplaçament vertical significatiu. Quan una gran massa de roca sotmesa a forces d'estirament, compressió o cisalla, es trenca o hi ha un desplaçament segons una fractura prèvia (falla), l'energia acumulada s'allibera en forma de vibracions sísmiques o terratrèmol. La Terra sòlida té una capa externa rígida, la litosfera, d'uns 100 km de gruix que està partida en una dotzena de grans trossos nomenats plaques tectòniques. La major part

de sismes i volcans terrestres es concentren als límits de les plaques. Les zones de subducció són un tipus de límit on les plaques xoquen i una d'elles s'introdueix cap a l'interior terrestre per sota de l'altra. La majoria de tsunamis s'originen per sismes de les zones de subducció. El Pacífic és l'oceà amb més tsunamis -de 1990 a 1996, 247- perquè està vorejat de zones de subducció, després l'Índic, la Mediterrània i l'Atlàntic.

Les plaques Indo-australiana i Euroasiàtica xoquen des de fa 85 milions d'anys. El sisme de 26 de desembre es produí a una zona de falles de direcció nord-sud, situada a l'oest de Sumatra i associada a una zona de subducció. Tingué una magnitud de 9 a l'escala de Richter -semblant a 30.000 bombes atòmiques d'Hiroshima-, fou provocat per un desplaçament d'uns 20 metres en l'horitzontal i 5 en la vertical d'una falla d'uns 400 km de llarg i l'hipocentre estigué a 10 km de profunditat. El sisme és el cinc en magnitud dels enregistrats, desplaça l'illa de Sumatra 20 metres i l'eix de rotació terrestre uns 5 centímetres. El tsunami originat es propagà en direcció perpendicular a la falla, cap a l'est i l'oest; afectà Sumatra, Tailàndia, Sri Lanka, Índia i no Bangladesh.

El sisme fa vibrar tota la columna d'aigua i la velocitat de propagació -proporcional a la profunditat- pot assolir els 750 km/h. D'una cresta del tsunami a una altra, poden haver més de 50 km i passar un temps (període) d'uns 20 minuts. A la Mediterrània, els tsunamis mai poden ser tant forts com a l'Índic o Pacífic perquè no tanta profunditat ni tantes zones de subducció. Si el fons marí costaner presenta esglaons, el tsunami va dissipant la seva energia i es manifesta com una inundació lenta del litoral. En canvi, si el fons marí és una rampa suau, es produiran ones molt elevades que poden assolir els 50 metres. El tsunami de l'Índic es propagà a 700 km/h i formà unes onades de 10 metres d'altura que s'endinsaren per terra de 3 a 5 quilòmetres.

El 80% dels tsunamis es donen al Pacífic; cal assenyalar el de l'illa japonesa d'Ishigaki (1971) amb una ona de 85 metres o el de la península de Kamchatka (1737) amb 70 metres. A l'Índic, amb el 10%, es recorda els tsunamis de 35 metres provocats per l'erupció volcànica de l'illa de Krakatoa (1883) amb la mort de 36000 persones. Les costes mediterrànies han suportat el 7% de tsunamis, sobretot la part oriental. L'explosió volcànica de l'illa Santorín originà un tsunami que, semblà, destruï la cultura minoica de Creta. El terratrèmol i tsunami de Lisboa esborrà la capital lusitana amb 50.000 víctimes i 2000 més a Cadis.

La capacitat destructiva dels tsunamis és considerable. Caldria aplicar els coneixements que tenim per a dissenyar mesures predictives i preventives.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 469

text EL LECTOR

Ha esdevingut un tòpic que l'epístola que amb tant d'entusiasme com respecte li adreço cada set dies comence fent referència al tema de la setmana. Avui però em permetrà que faça una excepció. No és que no em sembla força interessant tot això de la participació ciutadana, no, ben al contrari. Ni és que no em parega si més no curiós que l'Agenda 21 es barrege amb el Dia de l'arbre en un totum revolutum difícilment abastable a l'enteniment humà. Ni de bon tros. El que passa és que dues col·laboracions d'aquest darrer número m'han deixat parat, comogut fins i tot. Tant l'article de Pere Bausà sobre l'actuació de determinats estaments a l'hora d'informar sobre el tsunami com l'escrit referent a les dades de l'atur a Benicarló facilitades per un grup polític són colpidors de veritat.

És esgarriós. Resulta que hom sabia amb dues hores d'antelació que el tsunami arribaria a les costes de l'Índia i ningú va moure un dit per salvar qui sap si milers de vides. No ho entenc, no s'entén res. El nivell de cinisme que s'endevina en l'actitud del govern nord-americà no té explicació possible. I si la té, pleguem i anem-nos-en tots cap a casa. Les declaracions del director de l'Agència Internacional per a la Reducció de Desastres de l'ONU quan afirma que "els desastres garanteixen que els pobres seguiran sent pobres" ens haurien de fer reflexionar a tots. A tots i molt.

Em sorprén que una notícia tan important com que l'atur al nostre poble és tres vegades superior al de la mitja del País Valencià no haja estat notícia de portada a tot arreu. Si aquestes dades presentades per EUPV són certes, els

nostres governants hauran signat una de les pàgines més glorioses de la història local. Parlem de drets bàsics, elementals. Ací, senyora Garcia, no va res. Què passarà el dia que comence a fallar la construcció, gegant amb peus de fang sobre el qual es recolza la part més important de la nostra economia? Si ara, que aparentment tot va tan i tan bé, un de cada cinc benicarlans en edat de treballar no pot accedir a un lloc de treball, què farem quan vinga la primera crisi? No ho vull ni pensar. No val la pena pensar-ho perquè ens hauríem d'atipar de somnífers per poder pegar l'ull a les nits.

Sí que m'agradaria ara, si m'ho permet, fer algunes consideracions sobre el que he llegit de l'Agenda 21 (i del Dia de l'arbre?) a La Veu de Benicarló. Què vol que li diga, no ho acabo de veure del tot clar. Qui serà el valent que aconseguisca un reglament "intemporal i apolític"? No sé què significa "apolític". Sembla que aquesta paraula, "apolític" siga antònim de "polític", queda molt bé això de dir "jo sóc apolític", però, evidentment, "ser apolític" és una manera de fer política; sembla molt progre dir que tots els polítics són iguals, que tots van a la seua i que només defensen els seus interessos i no, això no és així. No dic que no hi haja casos, però no tots els polítics es comporten de la mateixa manera, gràcies a Déu. Em penso que m'he posat en un embolic...

M'han semblat interessants, com sempre, les Irreflexions de Joan Raül Burriel. A aquest xicot, tan assenyat sempre i lúcid en els seus comentaris, l'haurien de fitjar per escriure els editorials. Sempre les diu com punys i ben claretetes. M'agrada.

Vostés, senyora Garcia, en la línia de fer amics que els caracte-

ritza, no han aprofitat la setmana per fer apologia de la carxofa benicarlana. Tan bonic com haguera quedat un bon reportatge gràfic -sobretot gràfic- amb el poble de festa i xalant-se'n i l'únic esment que en fan a la portada és una anècdota dessubstanciada sobre l'etiquetatge d'una ampolla de vi. Com són. He tingut ocasió de llegir els altres tres setmanaris locals i no n'ha dit ningú res, però vostés, vinga furgar i tocar els dallonses. Sempre buscant la part negativa de les coses. El Cuc mateix, que més que un cuc és un corc, es queixa perquè no es reconeix la tasca dels qui veritablement sostenen tot aquest muntatge, això faltaria, que li donaren la carxofa d'or a un llaurador; per a què la voldria ell? O que li la donaren a un restaurador, a veure com la couria! Sempre buscant els tres peus al gat. Cada vegada m'explico més perquè no sortiran de pobres i mai, mai, podran tindre una revista a colorins. Fins i tot el senyor dels còmics tan graciosos fa ascles del nimi detall de l'etiqueta del vi del sopar de gala... Tots iguals són!

El pelegrí continua a la seua. Aquest bon home també convidaria que s'ho fera mirar una mica. Diu que està content perquè ha abandonat la boja americana i es relaciona amb gent normal. Ja em diran què té de normal l'alemanot que no parla, camina tot sol i pinta aquarel·les que no ensenya a ningú. El que li deia, senyora Garcia, tots iguals.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Arranquen les Falles 2005.

El Camí del Salvador

Etapa 21.- L'hospitaler gatolí

O Cádavo - Pradeda - Alto de la Vaqueriza - Castroverde - Camino - San Paio - Paderme - Tallado - Outeiro - Carballido - Fazai - Castelo - El Rato - Lugo

text TONYO FIBLA

Avui les marques ens fan alguna que altra jugada. Són del tot insuficient i això que nosaltres, jo en concret, no soc gens exigent en les fletxes. És cert que no ens hem equivocat en cap moment però per pura sort. En certs llocs ens hem sentit completament perduts i hem hagut de preguntar per on va el camí.

Només sortir veiem dos senyals i després un bon tram sense res. Vicent es queixa però jo vaig tranquil perquè no hi ha cap desviament clar. Trobem una marca! Ja està tranquil!

En passar Castroverde, encara no tenim fam i decidim seguir. Avancem els dos xicotets que ahir no van poder entrar a l'alberg per no tenir la credencial, l'un porta una petxina al coll, l'altre un Sant Crist de pam. Després ells ens conten que anaven seguint les nostres xafades i els va resultar el camí molt més fàcil.

En ser a Lugo l'alemany ens diu el mateix, ha anat seguint les nostres xafades però que al final s'ha perdut i ha seguit per la carretera.

Al cap d'una estona de veure al dos xicotets anem completament perduts, en realitat anem bé però en som conscients, parem a una vaqueria a preguntar i ens diuen on trobarem un molló indicatiu. És veu que l'ama ja està avesada a informar els pelegrins: Tranquilos, després de la segona curva hay un camino a la derecha, se ve clar. I així ha estat.

L'entrada a Lugo és infame, ens porten pels pitjors llocs que poden. Tot és per evitar la carretera, les auto-vies i les vies del tren: passem una arenera, una caserna abandonada, carreteres a mig asfaltar i tot pegant un munt de voltes.

Com no hem parat a esmorzar a

Castroverde perquè era massa prompte i ara ens ha tocat mamar-nos 35 quilòmetres amb la panxa buida. Coses que passen! No hem trobat ni un miserable baret en tot el dia. Anem desesperats. Entrem a Lugo i només busquem un bar. No en trobem cap. Entrem a la ciutat emmurallada i de cop i volta veig l'alberg. Anem, deixem les motxilles i correm a buscar un bar. Bevem un poc i mengem unes bosses de papes. Enganyem un poc l'estómac. Ja és hora de dinar i si mengem massa no dinarem i crem que ja el tenim guanyat i ben guanyat.

Mestre estem al bar ve l'hospitaler i es fa una un vinet i se'n toma de seguida.

Quan tomem a l'alberg trobem de cara els xicotets que no porten credencials. Els acompanyem a l'alberg i l'hospitaler fa les gestions oportunes per a que les puguem aconseguir. Són de Còrdova.

L'hospitaler no fa mes que viatges al baret a fer-se un gotet de vi, no para. Està alcoholitzat, completament alcoholitzat.

Per la tarde visitem la catedral que ens impressiona molt però més parats quedem quan pugem a la muralla i veiem que la muralla que no s'acaba mai. Pega tota la volta a la

ciutat i nosaltres la peguem també seguint-la. Són 2140 metres de muralla. Realment és un merescut Patrimoni de la Humanitat.

Per la nit a l'alberg parlem de les possibilitats de demà: anar pel camí marcat fins a Palas de Rei i allí empalmar amb el Francés, o bé anar a Friol, d'allí a Sobrado i fer cap a Arzúa. El gatolí, amb una olor de no que no s'aguanta, ens informa, però no sabem fins a quin punt podem confiar-nos d'ell. Serà cert tot el que ens explica? Quan estem parlant es presenten els cordovesos i decidim anar tots per Friol i Sobrado així tocarem menys el francès.

L'única pega es que tenim dos dies de carretera fins a empalmar abans de Sobrado amb el Camí de la Costa però per contra podrem visitar i fer nit al mateix monestir.

L'hospitaler, que no l'amolle ens cap moment, ens informa i explica per on hem se sortir demà, només te ganes de parlar i portar-nos al bar a fer una tassa. No para d'invitar-nos. Ja no sabem com dir-li que no. Va carregat, carregat.

D'experiència amb alcoholics ja en vaig tindre una l'any 2000 quan vaig anar de Benicarló a Fisterra!

12 d'agost, dimarts

El Juvenil perd a casa contra l'Onda

text GREGORIO SEGARRA

Nou daltabaix del Juvenil a casa. L'Onda, que ja li va guanyar en la 1ª volta, va tornar a dur-se els tres punts en un partit estrany en el qual els de fora van aprofitar al cent per cent les seves contades ocasions i, el Benicarló, es va estavellar contra un mur anomenat Roberto i, per la molta mala sort. Al descans el marcador assenyalava un injust 0-2, però en la represa els locals van sortir a per totes. Víctor Esbrí va errar un penal en el 50' però Gumbau, va escurçar distàncies en el 61'. I quan més s'aprestaven els rogets a la recerca de l'empat, Pusi, en una contra, va aconseguir el tercer per els d'Onda. El Benicarló ho va seguir intentant-lo fins al final i semblava que podria aconseguir-lo quan Irigaray, mancant un quart d'hora encara, va posar el 2-3 en el marca-

dor. Però l'Onda va saber defensar-se amb ofici i experiència i va aguantar numantament el setge local.

Alineació del Benicarló Juvenil: Jorge, Emilio, Terán, Víctor Esbrí, Foix, Juanjo, Óscar Seva (Pío 69'), Jordi (Irigaray 46'), Alex, Gumbau i Marcos

Resultats C.F. Benihort

En el desplaçament al Bovalar per a jugar contra el Castelló "B", l'Infantil

va perdre 2-0 en un partit en el qual va gaudir de més i millors ocasions que els "orelluts". El Cadet va empatar a un gol, després d'anar guanyant durant gairebé tot el partit. El gol del Castelló, a l'últim minut i de penal.

El diumenge de matí es va jugar en el Camp de les Pistes d'Atletisme un important partit d'alevins que decidia l'equip capdavanter en el grup "I". El Benihort "A" es va imposar per 2-0 al Ciutat de Vinaròs "A", en un espectacular partit jugat de poder a poder i presenciat per més de 100 seguidors d'ambdós equips. Va destacar el bon plantejament tàctic de Jose Viñes i d'entre els jugadors locals, Pablo Gasulla, que ho va parar tot i Alejandro González, que va anul·lar a Gerard, la gran figura dels vinarossencs El Benjamí "A" va descansar i el Prebenjamí va perdre 4-8 contra el Vinaròs "B".

Campionats a Guadassuar i Castelló

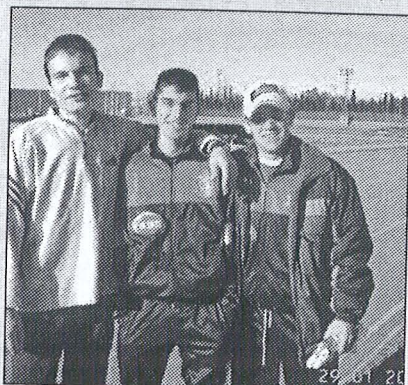
text C.A. BAIX MAESTRAT

Dues han estat les proves durant aquest últim cap de setmana del mes de gener, amb participació d'atletes del Baix Maestrat.

En primer lloc el Cross de Guadassuar el 30-01-05, Campionat Autonòmic, amb nombrosa assistència d'atletes. El millor classificat del Baix Maestrat en categoria Senior Masc fou Javier de la Fuente en el lloc 21è, seguit de Jesús Gellida en el 44è, Fernando Arnau el 45è i Francisco Safont el 74è. Per clubs el Baix Maestrat quedà en 6è lloc.

Millor van ser els resultats de les fèmines amb un 12è lloc de Pilar Prades. En veterans Sebastián Vidal el 43è i Antonio

Castro el 56è. En categoria Junior Antonio Castro (Fill) acabà el 14'4. En cadet fem. Isabel Fabregat el 22è, en Masc Javier Palau el 26è, Iñaki Giner el 36è i Nacho Violat en 58è. En Infantil Bilal Dabbou el 44è. En Aleví Javier Giner el 15è, Tatàn Vidal el 28è i Erik Aneas el 33è. En Xiques Carmen Melet la 23^a. En Categoria Benjami Fem. Pepa

Fabregat en 7è lloc, Leila Dabbou el 25è i Làia Montero el 27è.

El dissabte 29 de gener es va celebrar el Campionat Provincial Cadet de Proves combinades de Pista Coberta a Castelló amb la participació dels següents atletes del Baix Maestrat. En Fèmines del Tetrathló, Cristina Monforte acabà en 9è lloc amb 1708 punts, fent marca personal. En el Pentathló Juvenil Femení Marta Ferreres acabà 1° amb 1260 punts. En Pentathló Cadet Masculí el 5è lloc fou per Ivan Montero amb 1785 punts. Al mateix temps es va fer un control amb l'assistència de Francisco García en el 60MLL amb 8"17 i 27"35 en el 200 MLL. Adrià Badí participà en el 200 MLL amb un temps de 26"69.

Cinc a zero al Segorbe

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

La setmana passada no me'n vaig adonar, però aquesta ha estat inevitable.

Es veu que ja han començat a fer soroll pels matins dels dos dies de la setmana que la majoria, però bàsicament jo, podem dormir una mica més o fer el ronso més del normal. He constatat que es tracta de despertar la major part de la gent al ritme de la cançó de la Banda de l'Empastre ("adiosamigos, gutbaimai-friend... ") o similar, mentre que els més machotes de la colla fan esclatar una mena d'embocalls de paper que porten dins algun tipus de material explosiu.

Però jo, que em considero un benicarlando exemplar, no dic ni pí. Veig passar gent vestida de negre amb mocadoretts al coll, ballant nose-què, i penso en totes les coses bones que ens han portat. De sobte, me'n torno al llit en busca de la meua postura natural i penso que amb el fred que fa no sé quines ganades tenen d'anar per ahí fent allò que jo no faria mai. Però ja se sap que tots no pensem igual, i que si tots pensaren igual com jo encara estariem a l'edat de pedra. O de bronze. Per sort o per desgràcia, gran part d'aquesta gent que pel matí fan miquetes els nostres somnis, no sol anar al futbol, i allà dalt no es tiren artefactes pirotècnics, encara que tenim una megafonia que no té res a envejar-li a una potent mascletà. Diumenge rere diumenge, els nostre oïts i la nostra ànima pateixen no només l'estridència d'un equip de megafonia exageradament passat de decibels, sinó també una botifarrada d'inintel·ligibles missatges publicitaris que ens destrossen psicològicament. Potser per això, quan el rebuig d'un defensa del Segorbe va impactar amb claredat en un dels altaveus que emeten aquests sorolls, el meu cor es va alegrar per la remota possibilitat que l'aparell en qüestió emmudís per sempre. Però no va ser així. L'espíquer va cantar els cinc gols que

va aconseguir marcar els nostre equip amb absoluta puntualitat. Sí, perquè no content d'amargar-nos l'avantmatx, el descans i el postmatx, l'encarregat de la megafonia ens canta els gols que es fan al llarg de partit amb música tendenciosament de mal gust de fons i un parell o tres de patrocinadors. Bestial. Damunt, els cinc gols es van marcar al al segona part.

Vosté, pacient lector, es deu estar preguntant -o no- què va passar la primera part. Jo li diré que no res. Des que fa unes setmanes vaig decidir convertir-me en nòmada, no m'avorreixo tant com abans quan em quedava a la cadira de la llotja. Aquesta setmana em vaig posar a la graderia est, a la banda del sud durant la primera part, i al la banda del nord durant la segona.

L'equip representatiu de la nostra futura seu episcopal, va demostrar amb escreix el lloc que ocupa a la classificació de la mateixa manera que el CDB va demostrar que, tot i la indiscutible qualitat del jugador, l'absència de Gustavo no s'ha notat gaire en el joc de l'equip. Per primera vegada durant la lliga, el Benicarló ha guanyat dos partits seguidos i ha aconseguit sis punts de sis, amb un total de set gols en dos partits. Però tot i això, a la classificació no s'ha notat gaire. Podríem dir que el CDB ha millorat el seu joc? Potser. Com també he pogut constatar que aquest diumenge Xoco no ha pegat tants de crits i no s'ha enfadat tant. Potser per aquest camí anem millor, o potser no.

Com deia abans, en el meu pelegrinatge per la graderia est, a la segona

part vaig fer cap a la zona nord, on va començar a acudir gent buscant la minsa calor del sol i els possibles gols del Benicarló. Allà en vaig sentir de tota mena, perquè al meu darrere tenia a un del Barça envoltat de madridistes que no sé què deien d'unes mans de no se qui. Una persona assenyada va comentar no sé què del Saragossa i els comentaris es van centrar en el partit del Benicarló. Els gols anaven caient, com no podia ser d'una altra manera, un darrere l'altre, però el ventet pudent em gelava el clatell i em feia insensibles els peus, que ja no sabia de qui eren. Curiosament, l'esportivitat va dominar el matx. Es veu que des que el veterà porter Ponce es va jubilar, l'equip del Palància és una bassa d'oli.

Cap goleador va repetir, i es van repartir els gols com a bons germans: De la Fuente, Raúl Martínez, Álvaro, Cristian Martínez i Lionel van ser els autors dels gols que van ocasionar un resultat que espero tornar a veure en el que queda de lliga.

Els visitants duïen a la samarreta publicitat d'un "complejo acuático" de l'Alt Palància, sens dubte amb necessitat imperiosa d'aigua de l'Ebre.

Em sembla que la propera setmana el CDB viatja al camp de l'Almassora, que ens porta nou punts d'avantatge malgrat la contundent derrota que van patir al Municipal de la Carxofa. Esperem que es repetesca el resultat.

LA NOTA. La foto que acompanya aquesta crònica. Si el Benicarló no hagués tingut porter, tampoc no s'hauria notat.

LA SENTÈNCIA. "Estoy harto de decírtelo". Un contundent defensa del Segorbe al seu entrenador per tal d'espolsar-se les culpes per cinqué gol rebut.

ELS GOLS, TOTS ELS GOLS. En fi ...

EN OTRO ORDEN DE COSAS. EL Ràcing Benicarló va perdre davant el Peníscola per un a tres, tot i els ànims de la seua penya de seguidors. La Penya Valencianista va descansar.

El Maristas guanya al Peníscola

text CLUB HANDBOL INDRET

Si al partit de la setmana pasada, els peníscolans savien de la extrema dificultat de fer front al segon classificat en la lliga, en canvi, en aquesta ocasió n'hi havia possibilitats de traure un bon resultat en la cantxa del Algemesi. No va poder ser...

Il·lusió, esforç i molta cura en el treball defensiu, no va ser prou per parar els sòlids atacs valencians. Durant els primers compassos de l'encontre, l'iniciativa la va portar els locals, amb ràpides transicions llançades per les bones parades del porter titular valencià. Després, a la mitja part del primer període, el Peníscola va entrar en joc, arribant a empatar en el marcador. Els primers moments d'indescions es van difuminar, i el xoc es va igualar fins el final de la primera part, amb una última possibilitat a falta de 35 segons. En eixe moment, l'entrenador del Peníscola, Robert Papic, demane un temps mort per dibuixar la estratègia a

seguir. Però un error en el pase, l'aprofiten els locals per fer un últim gol, anant-se els dos equips finalment al descans amb un 18-17, a favor del Maristes.

Els minuts de vestuari no van sentar gens bé a L'indret Peníscola. En questió de 10 minuts, la mínima ventatja que separava als dos conjunts, es va distanciar fins els 6 gols, 26-20. El cop mental per assumir aquesta nova situació, va ser letal. La concentració es va perdre, i en estes circumstàncies, la remontada es feia, als pas del minuts, encara més difícil. Quan la ventatja en el marcador va ser del tot insalvable, Robert, comense a moure la banqueta, donant minuts als suplents.

Bé, la setmana que ve rebrem al líder d'aquesta primera fase, el València Marni. Animen a la afició a fer costat al Club Handbol Indret Peníscola, a casa, aquest proper diàbte, amb l'aleu de comptar els Valencians amb jugadors que militen al primer equip de la lliga ASOBAL.

C.B. Maristas Algemesi:32

Pepe Puchades, Hector Andrés, Adrià Alandete (3), Gerardo Borrás (6), Carlos Girbés (4), Sergio Herranz (4), Vicente Borella (4), Vicent Vicent (1), Pablo Herranz (1), Vicent Ferri (2), Carlos Esquer (1), José Carlos Moreno (3), Javier Bresó (3), Vicente Nogués

C.H. Indret Peníscola: 23

Alejandro Martínez, Fede Beltrán (5), Jose Herrero (2), Esteban Simó, Raúl París, Miguel Antón (5), Fernando Ferrer, Guillermo Segarra (4), Pablo Soriano, Conrado Monterde (5), José Montserrat, Erik Chinchilla (2)

Nº espectadors: 50

Resultat cada 5 min.:

3-0, 6-2, 9-5, 12-8, 15-11, 18-17, 22-19, 24-18, 26-20, 27-21, 29-21, 32-23.

Bon ritme

text CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

El passat cap de setmana, 29 i 30 de gener, es va disputar en les instal·lacions de la piscina municipal d'Onda (Castelló), una nova jornada de la Lliga G-4.

Una cosa bona que té el CN Benicarló és que independentment de l'equip que

estiga nedant, ja siga en la secció femenina o masculina i en qualsevol de les lligues en disputa, ofereixen sempre un bon espectacle a l'hora de pegar-se el capbussó. L'equip G-4 que va estar abrigat i animat en tot moment des de les grades per la seua afeció incondicional, van aconseguir (6) mínimes per a participar en el pròxim campionat autonòmic d'hivern G-4 a cele-

brar-se els pròxims dies 25-26 i 27 de febrer en les mateixes instal·lacions de la piscina d'Onda (Castelló).

Mínimes i classificacions:

Masculí:

Carlos Astor Capafons

Mínima per als 200 metres lliu-

Un instant de la competició

res (2:13,57)

10é- 100 m lliures

9é- 1500 m lliures

Genis Senen Gilabert

Mínima per als 50 metres braça (37.15)

Mínima per als 50 metres papallona (32.15) amb un 2n lloc en la classificació.

Femení

Mari Carmen Sorlí Rico va aconseguir un 2n lloc en 50 m papallona amb un

temps de (37.71) i un 6é lloc en 100 m papallona amb un temps de (1:25.08)

8u- 200 m. estils

7m- 100 m. estils

Silvia Roca Arín va aconseguir un 4t lloc en 50 m esquena amb un temps de (39:55) i un 5t lloc en 100 estils amb un temps de (1:24.84)

l'univers fallero

La Veu de Benicarló, sensible a les demandes de la nostra societat, enceta aquesta setmana una nova secció dedicada a les falles. Conscients de la importància que per a una part dels benicarlandos tenen aquestes festes tan josefines i tan nostrades, hem aconseguit reunir una comissió d'experts per tal d'aclarir alguns conceptes i dubtes que es plantegen dins el món faller. Al llarg de tot el calendari faller, anirem desgranant alguns punts de la festa que considerem que cal unificar. L'enumeració no és exhaustiva ni respon a cap mena d'ordre preestablert. Els experts reunits per La Veu han anat exposant els seus punts de vista, però sempre buscant la solució més adequada a cada discrepància. Tot s'ha consensuat. Tot s'ha dialogat. La famosa germanor fallera s'ha vist feta realitat en aquestes deliberacions de gran nivell. Els punts no tractats enguany, aniran apareixent en anys posteriors. Esperem fer un bon servei a la societat local i els suggerim col·leccionar aquesta sèrie d'articles per a establir una espècie de "Llibre d'estil" de les nostres falles.

EL SOPAR O DINAR DE FALLA

I. INTRODUCCIÓ

Abans de desenvolupar aquesta important vessant de la festa fallera, cal distingir entre dues classes d'àpats: per un costat els informals, que se solen celebrar dins el recinte del casal o als seus voltants, i per l'altre costat els que tenen lloc a restaurants pròpiament dits. Nosaltres ens centrarem en aquest segon tipus de celebracions, ja que els primers es caracteritzen per la improvisació i allò tan nostre del "pensat i fet" i no requereixen cap tipus de protocol ni formalitat.

II. TIPUS D'ÀPAT

El tipus d'àpat dependrà sempre de l'acte que precedeix l'esdeveniment gastronòmic. Si es tracta de la presentació de càrrecs o del comiat dels anteriors, caldrà encomanar un sopar. En canvi, el dia de la presentació de la falla, el tipus d'àpat vindrà condicionat per l'horari de tan magne esdeveniment. En qualsevol cas, sempre serà preferible un sopar a un dinar. El motiu és ben simple: el sopar permet allargar la festa i descansar a l'endemà.

III. LLOC

Es pot triar qualsevol establiment que tinga suficient capacitat per tal d'acollir la gran família fallera de la falla protagonista. És recomanable que estiga el més prop possible del poble, ja que el fer d'haver de desplaçar-se en cotxe pot tenir conseqüències negatives, sobretot a la sortida i més concretament per a la butxaca. També cal ressaltar que el fet d'acudir a l'establiment triat per l'ocasió en harmoniosa cercavila, una vegada acabat l'acte, dona grandesa i prestigi a qualsevol falla.

IV. INDUMENTÀRIA

Encara que sembla obvi, les falleres acudiran amb el vestit de fallera complet, i els fallers, amb el seu vestit de faller en qualsevol de les seues variants. Els altres càrrecs, assistiran amb la mateixa roba que portaven a l'acte que precedeix l'àpat. Tots la resta haurà de vestir amb l'elegància que dona l'orgull d'anar a un àpat faller. No faltarà vestit i corbata entre els homes, i vestit llarg les dones. Per suposat, es tracta d'un acte de la major de les gales, on el respecte i l'orgull de ser faller s'imposa.

V. MENJAR I PREU

El menú serà acordat prèviament per una comissió delegada de la falla a tal efecte, i pot consistir, bàsicament, en uns entrants, un primer, un segon i postre. També és important negociar la beguda, on no podrà faltar aigua, vi i cava, així com la possibilitat d'oferir cafè i/o licors. També resulta interessant la barra lliure, però pel bé de la falla seria millor que cadascú es pagara els seus cubalibres, i no se'n fera càrrec l'economia de la falla. Però tot i ser important el tema del menjar, no cal oblidar-ne el preu. Una vegada acordat el preu amb el restaurant, la falla té la potestat d'afegir una certa quantitat que anirà directament a les arques de l'entitat. Aquesta quantitat estarà en funció del preu del menú i serà discrecional de cada falla.

VI. DISTRIBUCIÓ DE LES TAULES

Ací caben dues possibilitats:

- Muntar una taula presidencial on seuran tots els càrrecs de la falla (presidents, falleres majors, padrines, dames). Ocuparan el lloc preferent el president i la fallera major, mentre la resta de càrrecs es posaran a esquerra i dreta d'ambdós. Aquesta modalitat té l'inconvenient de semblar més un casament que un àpat faller. És típic de les falles de recent creació amb excessius fums de grandesa.
- Disposar les taules amb un cert ordre. Els càrrecs de la falla seuran amb les respectives famílies i/o amics i només els deixaran per a la foto de família o qualsevol acte que ho requerisca. Aquesta modalitat dona sensació d'ofici, experiència i "savoir faire".